

Wat heb ik hiervan geleerd?

Vanaf het moment dat ik op het onderwerp Vrijwilligers was gekomen, ben ik met mensen gaan praten. Ik kwam niet verder door op interent te zoeken. De gesprekken hebben mij veel nieuwe dingen geleerd en mijn proces verder gebracht.

Vanuit verschillende hoeken heb ik contact gezocht met vrijwilligers en initiatieven die een raakvlak hebben met vrijwilligers. Via wat mailtjes en telefoontjes kreeg ik al vrij snel antwoord en mocht ik langskomen.

De eerste twee gesprekken, met Adje en Gijs, zag ik echt als een oefening om bijvoorbeeld te kijken hoe ze reageerden op mijn vragen. Via mijn moeders werk ben ik met hun in aanraking gekomen. Om de gesprekken te beginnen had ik een soort spelletje, conversation piece bedacht. Ik had een aantal kaartjes met daarop beloningen, bijvoorbeeld een taart of een bosje bloemen. Adje en Gijs mochten allebei kiezen wat ze wilden hebben voor hun tijd, om zo het ijs te breken. Bij de latere gesprekken ben ik helemaal vergeten om met dit spel te beginnen. Het gesprek begon vanzelf.

Wat ook belangrijk was in de interactie met de Non-Expert Expert was dat ik mezelf heel goed heb voorbereid op de gesprekken. Ik had iedere keer een lijstje met onderwerpen en vragen klaar waar ik iets over wilde weten. Vanuit de mensen die ik heb geïnterviewd kreeg ik ook de feedback dat ze dit heel fijn en handig vonden werken.

Toen ik de gesprekken terugluisterde, merkte ik dat ik soms al stuur in het stellen van mijn vraag. Dit ben ik gaan verbeteren. Verder heb ik de eerste twee gesprekken benaderd als een interviewer, in de gesprekken daarna heb ik me meer opgesteld als gesprekspartner. Door het interview te zien als een gezellig gesprek, maar wel goed voor te bereiden en te sturen in de informatie die ik wilde ontfutselen, werden de gesprekken steeds interessanter.

Door al deze gesprekken werd het voor mij duidelijker welke kant ik op wilde gaan. Vrijwilligers heb je in alle soorten en maten. De kennis die ik in deze grote groep kan vinden is heel breed. Door het gesprek met Gitta van het vrijwilligerspunt ben ik op buurtinitiatieven gekomen. Deze zijn in opkomst en ook de toekomst. Momenteel schuiven we in de richting van de participatiesamenleving en waarschijnlijk zullen we die uiteindelijk - eerst wat ongemakkelijk maar later steeds vanzelfsprekender - accepteren en omarmen. En dat is zowel wenselijk als noodzakelijk. Noodzakelijk omdat de verzorgingsstaat uiteindelijk onbetaalbaar wordt en ten koste gaat van belangrijke zaken als goed onderwijs. En wenselijk omdat de ideale participatiesamenleving echt leidt tot actieve burgers die vanzelfsprekend en naar vermogen bijdragen aan de samenleving.

“Ik zou wel eens een kijkje willen nemen in de keuken van een andere vrijwilliger!”
- Sandra

“Samen eten is iets wat mensen echt verbindt!” -
Celine

“Als ik je een tip mag geven? Misschien moet je je meer focussen op buurtinitiatieven.”
- Gitta

“Het is belangrijk dat het laagdrempelig is, op een leuke manier wordt gebracht.” - Celine

Interviews

Conclusie:

Ik werd heel positief van alle gesprekken en kreeg er heel veel zin van om aan mijn project te werken. Daarom heb ik mezelf de regel gegeven dat ik alle volgende stappen in mijn project samen wil doen.

Waarom moeilijk doen als het samen kan?